

Sygn. akt VI U 460/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Aleksandra Mitros
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Żarkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 października 2013 r. w S.

sprawy z wniosku R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 14 lutego 2013 roku nr (...)

I. oddała odwołanie;

II. zasądza od R. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt VI U 460/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w S., po rozpatrzeniu wniosku R. K. z dnia 17 stycznia 2013 roku o umorzenie należności na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r. poz. 1551) umorzył postępowanie w zakresie umorzenia nieopłaconych należności za okres od lutego 2002 roku do września 2009 roku na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

Ubezpieczony wywiódł odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając jej niezgodność z treścią ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku art. 1 pkt 10 interpretację warunków umorzenia składek na ubezpieczenie zdrowotne. Ubezpieczony podniósł, iż ustawa w założeniu jest powszechna i ani w jednym punkcie nie wyłącza osób zalegających w ZUS wyłącznie ze składkami na ubezpieczenie zdrowotne.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż analiza przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą wskazuje, iż ustawa ta nie daje podstawy prawnej do umorzenia zaległości wynikających wyłącznie z nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Sąd ustalił, co następuje:

R. K. w okresie od 27 lutego 2002 roku do 29 września 2009 roku jako emeryt podlegał z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej tylko ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Niesporne

W dniu 17 stycznia 2013 roku ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o umorzenie nieopłaconych należności za okres od lutego 2002 roku do września 2009 roku na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy, do opłacania których był zobowiązany. Jednocześnie ubezpieczony wskazał, iż z dniem 1 grudnia 2009 roku zlikwidował działalność gospodarczą.

Dowód:

- wniosek z 17.01.2013 r., k. nienumerowana w aktach ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy był między stronami niesporny, a nadto wynikał z dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych pozwanego. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była zasadność decyzji organu rentowego o umorzeniu postępowania w przedmiocie umorzenie nieopłaconych należności za okres od lutego 2002 roku do września 2009 roku na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy. Ubezpieczony kwestionował rozstrzygnięcie organu rentowego wskazując, iż ustawa o umorzeniu jest powszechna i w żaden sposób nie wyłącza osób zalegających wyłącznie ze składkami na ubezpieczenie zdrowotne.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551) na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1. która przed dniem 1 września 2012 roku zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,
2. innej niż wymieniona w pkt 1

umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ust. 6 art. 1 cytowanej ustawy wskazano, że umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także

kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zakres podmiotowy cytowanej ustawy jest ograniczony do osób, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych.

W rozpoznawanej sprawie płatnik składek - jako osoba prowadząca działalność gospodarczą i mająca ustalone prawo do emerytury - nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym. Na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych R. K. mógł się zgłosić do tych ubezpieczeń dobrowolnie. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 ppkt c, art. 66 ust. 1 pkt 16 w związku z art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ubezpieczony był zobowiązany do opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Do 30 września 2004 roku obowiązek ten wynikał z art. 9 ust. 1 pkt 1 lit c, art. 9 ust. 1 pkt 14 w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 roku o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia.

Skoro zatem ubezpieczony nie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z racji prowadzonej działalności gospodarczej i z tego tytułu nie opłacał składek na ubezpieczenie społeczne, nie powstały po jego stronie żadne zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne i wypadkowe w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, w tym dotyczące spornego okresu objętego zaskarżoną decyzją. Tym samym, w ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania w stosunku do ubezpieczonego przepisów cytowanej powyżej ustawy tzw. ustawy abolicyjnej. Ubezpieczony jako osoba niepodlegająca obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności nie należy bowiem do kręgu podmiotów objętych regulacją ustawy abolicyjnej. Tym samym – jak słusznie uznał organ rentowy – w przypadku ubezpieczonego nie jest możliwe samoistne umorzenie zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne, albowiem powyższe umorzenie jest pochodną powstałych zaległości z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne. Jeszcze raz podkreślić należy, iż zgodnie z ustawą abolicyjną umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Powyższe oznacza, że w przypadku, gdy podmiot występujący o umorzenie należności na podstawie przepisów ustawy abolicyjnej posiada zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub Fundusz Pracy za okres od 1 stycznia 1999 roku do 28 lutego 2009 roku, a jednocześnie nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za te same okresy, bądź zadłużenie to nie będzie podlegało umorzeniu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie może wydać decyzji o umorzeniu należności na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na podstawie ustawy abolicyjnej.

W konkluzji, biorąc pod uwagę powyższy stan faktyczny i prawny, na podstawie art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. w związku z przywołanym wyżej przepisami, należało oddalić odwołanie jako niezasadne, co mając na względzie orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II wyroku, na podstawie art. 98 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.)

Zarządzenie

1. Odnotować;
2. Odpis doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem o apelacji;
3. Z apelacją, najpóźniej za 21 dni